یوخسه هر فتنه که کوررسن دوکلی کنند کندن کوررسن یعنی بو مقدار هوس که صو کنار زنده
اوتورر مقدار فتنه یه سبب در بو وجه دخی جایزدرسن بکر دنیادن فراغت ایدوب هوس ایلیه
بر آب کنارنده اوتوره سن که جهانک فتنه سندن خلاص بوله سن یوخسه بو عالمده هر
فتنه که کوررسن جیبی سنی کندکندن کوررسن بو وجه اوزره لب آبدن مراد توحید اولور
وجه اوله بیت مصراع اولده اولن فعل مثنی در وجه ثانیه نسبت مثبت در بخدای
گر توی بنده و بگزیده او اول خدا حقیچون که سن انک مقبول و مختار بنده سی سن که
کم برین چاکر دیرینه کسی نگزینی که بو قدیم چاکر اوزره برکسه یی اختیار اتمیه سن
خطاب مرشددر بعد از ین ما و گدایی که بسر منزل عشق بوندن صکره بز و گدا
لق زیرا عشق سرمنزلنده رهرو آن را نبود چاره بجز بشکیبی سالکلره سکینه
لکدن غیری چاره اولماز ادب و شرم ترا خسرو مهرویان کرد ادب و شرم سنی
مهرویلرک پادشاهی ایلدی آفرین بر تو که شایسته صد چندینی تحسین سکا
یوز بو قدر قدره لایق سن خطاب مرشد در گر امانت بسلامت ببرم باکی نیست
اگر امانتی سلامت ایله ایلدم بر بارک یوقدر بی دلی سهل بود گر نبود بی دینی بی دل
لک سهل در اگر بی دین لک اولمیه یعنی راه عشقده سلوک آساندر اما سلوکی تمام
نهایتنه ایرشدرمک مشکلدر صبر بر جور رقیبت چکنم گر نکنم سنک رقیبک جورنه
اگر صبر اتمیم نیلیم عاشقان را نبود چاره بجز بشکیبی عاشقلره مسکین لکدن غیری
چاره اولمز تلخی ای غرض از بنده مخلص بشنو مخلص بنده دن غرض سنک مسموعک
استماع ایله ای که منظور بجز دیدکان حقیقت بینی ای کسه که حقیقت بینی اولور
محبوبیا سن خطاب مرشد در تلخی ای غرض آن مراد بو بیت در نازنینی چونکه
پاکیزه دل و پاک نهاد سنجلیه پاک دل و پاک خلقت بر نازنینی بهتر آنست که
با مردم بد ننشینی بکرکی اولور که یرامز کسه لر ایله اوتورمیه سن مردم جمع در نود

استعمال

جز بر معناسنه

بشنو اوراقلار

حقیقت بینی در
خطاب ایچوندر

استعمال اولنور خطاب مرشددر مردم بر دو نامراد دنیا دهر بستاد در جهنم آید
که طرای بتماشا بچمن باکه حیف کلور که چمن تماشاسنه حالا نه سن یعنی کلمن
سن که تو خوشتر ز گل و تازه تر از نسترینی زیرا سن کلدن خوشتر که
و نسریندن تازه رکسن خطاب مرشد در که آن محبوب منزلنه تنزل
اتمش در عجبست از لطف تو ای گل که نشینی با خار عجب در سنک لطفکدن ای
گل که خار ایله اوتوررسن ظاهرا مصلحت وقت درین می بینی ظاهر او وقت
مصلحتی بو نوع کوررسن خطاب مرشد در که عوام ایله مصاحبت ایدوکندن تعجب
ایدر شیشه بازی سرشکم نگری از چپ و راست سرشکم شیشه باز
لغنی کوررسن چپ و راستدن گر بدین منظر بینش نفسی بنشینی اگر بو چشم
منظر بینشنه اوتوره سن خطاب مرشد در که اگر کریه سن عرض ایدر چپ قبول
راست صاغ سیل این اشک روان صبر دل حافظ برد بو اشک روان سیلی
حافظک کوکلی صبرینی الدی بلغ الطاقه یا مقله عینی بینی طاقت نهایت
بولدی معناسی بنم کوزمک مقله سی اراق اول بلغ فعل ماضی در نهایت بولدی
معناسنه الطاقه انک فاعلی در مقله بو نون کوزک قبوعی و حقوری معناسنه در
که منصوب در منادی مضاف اولدوغندن بینی کبی امر حاضر در مفرد مؤنث
حاضره در بان بینی بینمدن که مصدری بین در که بو نوع اراق اولمق معناسنه در
باب ثانی دن در باغ ببیع کبی تو بدین نازکی و خوشتری ای شمع چگل
سن بو نازکلک و خوشدللک ایله ای شمع چگل لایق بزم گه خواجه
جلال الدینی خواجه جلال الدینک بزمکهنه لایق سن دینیلدی اولدر باخطاب
ایچوندر وله ایضا خوش گرد با دوری فلک تو زوداوری فلک سکا
خصومت و جنک کوستروب خوش معاونت ایلدی تا شکر چون کنی و چه

نسترینی در
خطاب ایچوندر

نظر بودن قصر معناسنه

کلمنه در
خطاب ایچوندر